

2015. április 26 – Húsvét 4. vasárnapja – Jn 10, 11-18 – A jó pásztor nem terel, hanem vezet!

Jó Pásztor vasárnapján az egész világon a papi hivatásokról emlékezünk meg. Imádkozunk, hogy a Jézusban hívő népnek mindig legyenek alkalmas vezetői. Érdeemes megnézni, hogy milyen a mi Jó Pásztorunk, Jézus! Így érthetjük meg azt, hogy milyennek kell lenniük az Ő egyházában a pásztoroknak.

A jó pásztor kedvenc képe volt az ősegyháznak. Ha azonban ennek a kifejezésnek a helyes értelmezését keressük, félre kell tennünk a romantikus, szentimentális képzeteket, amelyek ehhez a képhez az évszázadok folyamán hozzákapcsolódtak.

Az evangéliumi szöveg szerint Jézus az egyetlen, igazi Pásztor. Benne valósul meg mindaz, ami a pásztor a szó teljes értelmében pásztorrá teszi. Nem azt mondja az evangéliumi szakasz, hogy Jézus küldetése, magatartása hasonlít a jó pásztorhoz, hanem hogy Ő az igazi pásztor.

A pásztor nem önmagáért van, nem is juhok vannak a pásztorért, a pásztor van a juhokért. Életét is adja. Nem úgy, mint béres, aki önmagának él, életének értelmét önmagában, saját érdekében és hasznában keresi. Nem oltalmaz, hanem menekül, önmagát menti. Hiába jön pásztoröntösben. (Hiába jön Jézus nevében, ha nem a Tőle eredő „hangot” hallatja! Jézus juhait nem birkák – felnőttek! –, nem vezethetők félre).

A jó pásztor törődik a juhokkal, nevükön szólítja, mert ismeri őket, és a juhok is ismerik. A kölcsönös ismerés fontossága sokszor elkerüli figyelmünket. A személytől személyig érő – oda-vissza – kapcsolat! Az ismerés nem elméleti tudás, amikor az ember tudja, kicsoda Jézus Krisztus, és mit tett, hirdetett. Az ismerés egzisztenciális megragadottság. Ha ott élne egyházunkban a mélységes kapcsolat a tagok és Jézus, a közösségek tagjai és vezetőik között... de más lenne tanúságtévő erőnk!

Jézus a „más akolban lévő juhokról” is beszél. Isten Országában minden embernek helye van. Jézus elkezdte a munkát, amit a mindenkori tanítványoknak kell folytatniuk. Csak az elkötelezett, Jézus-mintájú közösségek és vezetőik lesznek képesek a művet tovább vinni.

„Életét adja juhaiért”. A rövidke szakaszban ötször fordul elő ez a kifejezés. Lemondás, áldozatvállalás nélkül – ha kell, a legnagyobb áldozat vállalása nélkül – nem megy! Jézus azért jött, hogy egy másfajta élettel ismertessen meg bennünket. Az egymásért vállalt áldozat, a szeretetkapcsolatok elevenen tartása, az odafigyeléstől a kisebb nagyobb segítő szolgálatokig – ezek fogják éltetni a jézusi közösségeket.

Ismerem, követem Mesteremet, Jézust? Biológiai életemből mennyit áldozok fel a szeretet életért? A tanúságtételt, az Ország szervezését másoktól, esetleg csak a papoktól várom?

Horváth József, Tata